

דברי הכפר

אָבִיב

הָהָ, מִזֶּה קֶטֶט
מִתְחַת לְשִׁמְי־הָאִבִּיב הָאֲעִקִּים.
אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר נִבְעֲרָנוּ מִדַּעַת
דֶּרֶךְ צִפּוֹר בְּשָׁמַיִם,
דֶּרֶךְ קוֹלָה בְּשַׁחְקִים.

נִכְלָמִים מִנְחֹשׁ נַעֲמָד.
שְׁחוּ מֵאֵד
לְבָבוֹת דּוֹמָמִים.
לְבָבוֹת חֲרָדִים עַד בִּשָּׁת
מוֹל בְּשׁוֹרֵת אֲבִיבִים וְאִימִים.

וְהַתְּכַלֵּת כָּלָה צַעְקָה
עַד אֶפְסִי־מְרוֹמִים.

וְהַתְּכַלֵּת - כָּלָה צַעְקָה
עַד אֶפְסִי־מְרוֹמִים
הוֹלֵךְ הַקּוֹל.

צִלּוֹל, צִלּוֹל הָאֵיִר הַקּוֹרָא.
הַבִּי הַנֶּבֶה,
הָאִבִּיב הַגָּדוֹל.

נִבְהָה־אֲבוֹדָה הַצִּפּוֹר
בְּרוֹם, בְּרוֹם.
וְהַתְּכַלֵּת כָּלָה צַעְקָה
עַד אֶפְסִי־זוֹם.

לֹאָה גוֹלְדֶּבֶרְג

מספר 965
11.4.86
ב' בניסן תשמ"ו
כפר הנושא
עלון פנימי - לא לפרסום

היטל אהב

החוקן של חדרנו

זייה

זוזי זיז

דברים ליד הקבר

דייב היקר,

באתי להפרד ממך - כפי שבאתי לקבל אותך לפני 36 שנה. הכרנו אחד את השני 36 שנה, אך הקשר בינינו התחיל לפני זה. גדלנו באותה העיר - מנצ'סטר - הלכנו לאותו בית הספר (אמנם בזמנים שונים), משפחותינו היכירו טוב זו את זו. ולכן אי-אפשר להפרד בלי להזכיר את היום הזה שבאת בתור תייר לביקור של שעה כדי למסור לי דרישת שלום מבני משפחתי.

באותו יום שישי אחרי הצהריים התכוונת להמשיך לחיפה, ובקושי שכנעתי אותך שאין אפשרות פיזית להגיע, ולכן אתה חייב להשאר לסוף השבוע. סוף-שבוע נהפך לשבוע, שבוע לחודש, חודש לשנה - האורח הזמני נהפך לתושב קבוע ולחבר קיבוץ לכל דבר. היכרת את בלנש והקמתם משפחה נהדרת בכפר הנשיא. במשך השנים מילאת הרבה תפקידים, במיוחד בתחום הפיננסי. היית פעיל בהרבה תחומים ותמיד גבשת דעה שהצגת בכנות וביושר, אפילו אם היא היתה דעה לא פופולרית.

ידעת גם ללחום בעד השקפותיך - אך כמה שלא הסכמנו אחד עם השני, הקשר של ידידות טובה וחמה ידע תמיד להתגבר על כל וויכוח, על כל ריב, ואף על כל צעקה.

ועוד בענין הידידות הזאת - נוכחתי לדעת שכאשר אני הייתי זקוק לידיד קרוב תמיד מילאת תפקיד זה בהתלהבות ומכל הלב.

בשנים האחרונות היית פעיל מאד בתחום הספורט בכפר הנשיא. בחוג ברידג' היית כח מרכזי ואף הגעת להשגים לאומיים. היית אוהד מושבע של רוב ענפי הספורט שלנו, במיוחד שחיה, כדורגל וכדורסל. ובפעילות זו יצרת קשר אמיתי וחם עם צעירים בקיבוץ. אולי בזה הגעת לתרומה הכי חשובה שלך. אנו מדברים הרבה על הצורך בקשר אמיתי בין הדורות, על הבנה והדברות בין מבוגרים לבין צעירים. אנו מדברים על זה - אתה עשית את זה ושמשת דוגמא לכולנו.

דייב,

נעשה את הכל לנחם את בלנש גדעון ודינה ואת כל המשפחה, וננסה גם לנחם את עצמנו.

באנו כאן היום, מבוגר וצעיר כאחד, להפרד ממך באהבה ובהערכה.

יהי זכרך ברוך

ג ר ש י

שיר לזכרו של לוחם

אומרים שהיית בן שבעים וחמש
במותך, יתכן שבעים וארבע,
אולי הזאטוטים
שאינם מבדילים בין
זער, בחור וקשיש,
אולי בעיניהם היית זקן.
בעינינו, חבריך זה עשרות בשנים
היית ללא גיל
ללא ספירה של זמן.
היית דייד
מנציסטר, ג'קסון ולוי,
לא ניתן לכל אדם
באמצע חיר,
בכוחות עצמו
לשנות כוון
ולתפוס בשתי ידיך
את החיים, לחיותם במלא החופן.
לכן בחודשים האחרונים
כאבנו
את היד הרועדת
ההליכה האטית,
לרגע חשבנו
שהגיל והחולאי
הביסו אותך.
כהרף עיין
חלפה המחשבה,
כי לא נכנעת
לחמת עד הסוף.
בתקווה והומור
מצניע את סבלותיך
שרק רעייתך
ידעה מקרוב.
אם נזכה אנחנו
להגיע לשערי גן-עדן
ונשמע מעבר לגדר
ריכוח סוער וצעקני,
אם נראה דמות מרצקת,
עיניים בורקות
העומדת על דעתה
מול --- מי?
המלאך גבריאל
אם לא למעלה ממנו,
אם נשמע משק כנפיים
מחיאות כפיים
וצחוק כורבים
סביב -
נידע דייד
שהגעת למקומך
למנוחתך
הראויים לך.

רחל אבידור

על דייב

נדמה לי שחורף מבלנש, גדעון ודינה - ואולי השכנים - הייתי אני המעורב ביותר בחייו ותחומי פעילותו השונים של דייב.

הגענו לקיבוץ באותה שנה. התחתנו באותה שנה. גידלנו בנים באותה כיתה, ובנות באותה כיתה. בשנות ה-50, בתקופה לפני גרעין ה', או בני המשק, היינו משחקים כדורגל ביחד. אז, במשך 10 שנים הקמנו והפעלנו את "גמדא" ביחד. נהיינו שנינו אברת - אוהדי השחייה, וליווינו את בנינו, ויתר השחקנים, לכל תחרות בארץ, שבתות ברציפות, במשך שנים רבות. לאחרונה היינו נוסעים למשחקי הכדורסל של הגליל העליון ביחד, ובשבתות למשחקי הכדורסל והכדורגל. אך יותר מכל, שיחקנו ברידג' ביחד, במשך כ-30 שנה!

מתוך מציאות הקירבה שנוצרה בינינו בכל התחומים האלה, נהיינו ממש חברים, למרות העובדה הביאולוגית שדייב כמעט יכול היה להיות האבא שלי. אך עובדה זו לא הקשתה עלינו לשמור על קשר ידידות קבוע במשך עשרות השנים.

אחטא את האמת, אם לא אציין את העובדה, הידועה לכול, שדייב לא היה האדם שהכי קל להסתדר איתו - בפרט ליד שולחן הברידג'! זה המקום שבו בדרך כלל בא לביטוי בחריפות יתר אופיו של האדם. נדמה לי שקשה לקבוע מי מאיתנו היה עקשן יותר גדול - או רותרן יותר קטן! לכן לא מעט נחלקו דעותינו, אם להכריז 2 ספיד או 3 ספיד עם 9 נקודות בתשובה לפתיחה של 1 ספיד! ולפעמים נהיינו ברוגז על מחלוקת מעין זו. אך עם זאת תמיד הצלחנו להתפשר מחדש ולהמשיך כצוות, למרות 2 או 3 התקופות של גרושין זמניים. וההוכחה להצלחתנו המשותפת, שזכינו שנינו במקביל לתואר "אמן ארצי בכיר" בברדג', תואר שרק מעטים בתנועה הקיבוצית זכו לו.

בתקופה האחרונה סבל דייב הרבה ממחלתו. אך נדמה לי שאחד מסדימני החלמתו היה חזרתו אל שולחן הברידג'. ורק לפני שבועיים שיתפנו פעולה בתחרות ארצית בטבריה. ואני האמנתי, וקווייתי, שנשארו לדייב עוד שנים רבות, למרות מצבו הבריאותי הירוד.

לצערי התבדיתי, וקשה יהיה לי להתרגל שדייב איננו.....

א ד י

העברה מסעיף לסעיף - מה היא פיק.ב.

ב"דברי הכפר" מספר 963 מתאריך 28/3/86, ביקשתי שמישהו מהמזכירות יקום ויסביר איך "העברה מסעיף לסעיף" במקרה אחד מסוים יכולה להיות כשרה, אבל במקרה אחר היא טריפה בזה שהיא "נוגדת את עקרונותינו". לאחר שלא קיבלתי כל תשובה או התיחסות או תגובה, אני, כפי שכתבתי אבקש דיון חוזר במזכירות בנידון, ואני כותב שורות אלה כך שכל החברים ישמעו ויבינו את עמדתי לפני שהנושא יובא לאסיפה לשם הכרעה.

ישנן כאן שתי נקודות עיקריות. הראשונה היא האם "העברה מסעיף לסעיף" נוגדת את עקרונותינו, למרות שדעתי היא שבענין שיחות טלפון אין העברה מסעיף לסעיף, כאשר מדובר על שיחות פנים וחרי"ל. מנקודה עקרונית זו אני מתעלם, כי אני בדעה שאין לה כל חלק בדיוננו. האספה רשאית להחליט על העברות מסעיף לסעיף לפי שיקול דעתה וברוב קולות, וריא עושה כך מדי שנה באישור תכנית המשק, וגם במקרים רבים אחרים. עובדה היא שהמזכירות קיבלה כ"מעשה מוגמר" בלי החלטה עקרונית באסיפה, העברת תקציב "ריהוט" לתקציב "חריגה בתקציב". לכן אינני מת-יחס לעקרון של "העברה מסעיף לסעיף" כי אנך לו מקום כאן.

ועכשיו לנקודה השנייה, היא של שיחות טלפון בכלל. אני הייתי יכול להבין שהמזכירות סיכמה שנעשתה טעות כאשר תוקצבו שיחות פנים וחרי"ל, ועכשיו ישנו צורך להקטין את התקציב כולו. אבל היא לא עשתה כך, והיום מותר לחבר להשתמש בכל הפעילות המתקצבות בארץ, ובכל הרגעים המתקצבים בחרי"ל. וכפי שמקובל חבר שעבר בתקציב "שיחות פנים" משלם את ההפרש, וחבר שעבר בתקציב "חרי"ל" גם משלם את ההפרש. ובענין זה ברצוני להתעכב.

וועדת החברה ביקשה מהמזכירות לאשר את המלצתה שחבר יהיה רשאי להעביר עודפים משיחות פנים לשיחות חרי"ל, ולהפך. אבל כאשר אני פניתי לרכז וועדת החברה לפני זמן רב, אני ביקשתי דיון בהצעתי שחבר יהיה רשאי להעביר עודפים משיחות פנים, אם יש לו, לתקציבו של שיחות חרי"ל, אם הוא עבר את הרגעים המתקצבים, וזה בלבד, ולא בשני הכיוונים. נכון הוא שנאמר לי אז שהיו חברים שכבר אמרו שמספר הפעילות בארץ אינו מספיק להם, והם יבקשו הגדלה, ותגובתי אז היתה שזה נושא אחר לחלוטין, ואינני מציע או חושב שזה מוצדק להעביר עודפים בשני הכיוונים, כפי שהוצע על ידי וועדת החברה.

וזה העיקר כאן. כי אני רואה את הצעתי כהתייחסות חברית - קיבוצית לבעייה מסויימת "בת-זמננו", שיש למספר חברים. אם ישנם חברים שאומרים שיש להם הרבה קרובים ובני משפחה בארץ, ומספר הפעילות שתוקצב אינו מספיק, אני מבין לרוחם, אבל יש לציין שהם רואים את קרוביהם ובני משפחותיהם מספר פעמים מדי שנה. חבר שיש לו קרובים ובני משפחה (נגיד בנים ונכדים!) בחרי"ל, רואה אותם לא מספר פעמים מדי שנה, אבל פעם אחת כל כמה שנים. באמת הבדל קטן. מישהו יודע כמה דקות עוברות כאשר אומרים "שלום" לנכד בחרי"ל? ואם שואלים גם "מה שלומך בובה'לה" זה כבר גובל עם טירוף דעת תקציבי!

זהו. "לכל אחד לפי צרכיו", עד לגבול מסוים כמובן. הצעתי בעצם היא לקצת התייחסות לצרכים מיוחדים של כמה חברים. שום אסון לא יקרה אם הצעתי לא תתקבל, אבל טוב יהיה לדעת שחושבים על מצבים כאלה. לכן אני אביא למזכירות ולאסיפה את הצעתי המקורית, כפי שאני מקווה והצלחתי להסביר כאן, ואתנגד להמלצת וועדת החברה, אם היא תובא לאסיפה, כי המלצה זו משנה את הצעתי המקורית לא רק באופן מעשי, אלא, וזה יותר חשוב, גם באופן מהותי וערכי.

מ ש ה ב. ח.

לספנים הנדעזים

אני מרגישה מרומה, או אולי לא ידעתי לשאול את השאלות הנכונות. באסיפה האחרונה הרמתי את ידי כדי לאשר מגמת מחזור י"א שלנו לעבד בגיוסים כדי לממן טיול משותף לאיי יוון בסוף כיתה י"ב. אפילו דיברתי בזכות המבצע, כי ראיתי בהצעה נכונות להתמודד עם אתגר ארוך-טווח וקשה והזדמנות להוכיח בגרות ואחריות. רק הצעתי להתנות את האישור בעמידה מינימאלית בדרישות בית הספר במשך השנה. השבוע התברר לי שחלק מאותם יוזמים צעירים כבר יצאו מזמן ממעגל הלימודים הסדירים. גם אלה הממשיכים ללמוד ברובם אינם משתתפים בטיולים השנתיים, וימי הטבע ה"שגרתיים" שמארגן בית הספר. לסמינר לציונות שהתקיים לפני שבוע בכפר דרום אמנם יצאו, אך לא תיפקדו לחלוטין, ובילו את רוב שעות השיחות וההרצאות בחדום. אז, חבר'ה, הוכיחו קודם כל קצת אחריות ובגרות בחיי היום-יום האפורים, לפני שתבקשו להעמיס על עצמכם עול נוסף! אחרת, דעו לכם שיש אפשרות שמישהו (למשל אני) יערער על החלטת

האסיפה.

א נ ג ה

סמינר י"א בכפר דרום.

מאת א ר ו י ן

לפני שבוע נסעתי כמלווה משקיף במשך 5 ימים עם מחזור י"א מבית ספר "עמק החולה" לסמינר לזהות יהודית וציונות, שהתקיים במדרשת כפר דרום באיזור רצועת עזה. שלו-מית ביקשה ממני ללוות את שלושת התלמידים שלנו שהשתתפו בסמינר. הסכמתי, אבל לא בהתלהבות כל כך רבה - גם בגלל מיעוט השתתפותנו וגם כי אין לי קשר בכלל עם בית הספר. עכשיו אני יכול להגיד שהתרשמתי לטובה מהסמינר, וחזרתי בדעה שסמינר כזה חיוני ביותר. אי-אפשר לא להכניס קצת הסברה בתוכנית כזאת, אבל מפני שהתלמידים היו מחולקים לקבוצות דיון, הם בסופו של דבר הגיעו בעצמם לסיכומים. מאוד הופתעתי (לטובה) מהתענינות התלמידים (באופן כללי) ומרמת הדיונים שלהם. הת-רשמתי גם מהשילוב של סמינר כבד יחד עם טיולים, ניווטים והכרת המקום בו נמצאנו ובעיותיו.

כל הכבוד לצוות מחזור י"א : בית-ספר "עמק החולה"

בינינו לבין עצמנו.

מנצ'סטר דייב

אדם הולך לעולמו ומשאיר אחריו מעין חלל ריק. קולו, מראהו, צחוקו, דשדוש רגליו במדרכה, לאט לאט נמחקים מן הזכרון, ורק תמונות אלבום או מכתבים שכתב ממשיכים להעיד שאכן היה האיש. הקרובים אליו בדם ממשיכים להיפגש עמו ברגעים בלתי צפויים - פתאום, הערה שנהג להשמיע נזרקת לחלל ע"י בן משפחה - אבל האיש איננו.

מה אנחנו יודעים על דייב לוי שבא אלינו לפני למעלה משלושים שנה כאיש מבוגר שארבעים שנות חיים כבר מאחוריו? מי יאמין בעוד כמה שנים שמה שמספר-רים על בואר לקיבוץ כאורח ליום אחד שהפך בהדרגה לתושב קבע ולחבר קיבוץ, לא היה אלא אגדת המקום הזה?

החבר היקר לנו שלווינו למנוחת עולמים השבוע נשא תערוכת של שמות: Dave Levy הפך לדוד לוי, נודע לסוחר חיפה כ"ג'קסון", הוכר בין חברים כ"דייב מנצ'סטר", ונקבר כדוד יהושע בן שנאור זלמן הלוי. בתוך גלגול השמות יש רמז לתולדות העם הזה.

כל אחד והזכרון שלו: לכותב שורות אלה היה ויישאר דוד לוי כיהודי גאה ביהדותו, בעמו, ובארצו, וכאב אוהב ומתלהב. הוא לא סבל טיפשות, והיה ער לתסבכות שקליטה לא נכונה גרמה לקיבוץ. הוא היה מוכן לעזור בפתרון אותן הבעיות שנגרמו ע"י מדיניות ליבארלית מדי. היתה לו דרך, והלך בה, ואם הכוון גרם לו להסתכסך עם חבריו, הוא היה מוכן לשלם את המחיר.

דברים עסיסיים שהשמיע עודם מצלצלים בחלל האויר: "פלוני - הוא אדיוט - הוא ממש נפל על הראש...". כמרכז קניות הפך בינינו לשם דבר. "תביא לי דוגמה" היה אומר ודרישה זו הביכה אמא זקנה שבימים ההם טיפלה באספקה קטנה, ובאה בענייני נשים. היינו צריכים לרשום את פניני ההומור שלו. יחסנו לנו פניו העגולות בשורה הראשונה במסיבת - מחייכות וצוהלות.

הלך ממנו אדם אמיץ שגם בשעת חוליו ידע להעריך את הטיפול הרפואי שקיבל בבית רבבית החולים. השארת חלל ריק, דייב.

חיים ומוות

החיים הם חידה, פעמים בדיחה בלתי מוצלחת, פעמים שיר של יופי ואהבה, פעמים תהום אין סופית של כאב וצער. אין הגיון. אין שכר ועונש, ואין דרך צדיקים צליחה. נהפוך הוא - הרשע מצליח וממשיך ברשעותו.

המשך בע' 7

לא השכלנו להתמודד עם משמעות המוות. פרסנו מסך של שתיקה ולשון מתחמקת סביב לנושא: פלרני מת אחרי מחלה ממושכת - אסור להזכיר את המילה סרטן. אלמרני נסע לניו זילנד כי לא רצה למות במלחמות ישראל - כאילו אין מוות בניו זילנד או הודו או לוס אנגלס. היהדות אף כי ראתה את חיי אנוש כפרק חולף, כגשר צר מאוד, הדגישה תמיד את קדושת החיים, נאת הצורך להציל את חיי האדם בכל מחיר. עקרון זה היה המסד למסורת צה"ל שאין מפקירים פצועים בשטח האויב או בשטח אש. וראה איזה פלא: דורנו משמש עד לתופעה חדשה - יהודים רוצחים ויהודים מתאבדים. ההיס-טוריה המתועדת של ההתישבות החדשה בארץ מלמדת שבין חלוצי העלייה השנייה והעלייה השלישית היו צעירים שהתאבדו, כי לא היו מסוגלים להתמודד עם המצי-אות הקשה. כנגד זה מבליטים ספרי השואה שהיהודים נאחזו בחיים גם כאשר אבדו כל תקווה קלושה של השרדות. והיום פהחיים כל כך זולים, כל כך לא חשובים שבן ירושלמי רוצח את הוריו ושתי אחיותיו! בני הטיפש-אשרה מתאבדים כי נכשלו בבית הספר או קיבלו נזיפה מהורים או נסחפים במחלה מדבקת של "רולטה רוסית"!

היהדות, לא כמו הנצרות, אינה מחפשת פתרונות קלים. ספר איוב מלמד שגם בתקופת המקרא התלבטו יהודים על האי-צדק השורר, על המחלות הפוקדות ילדים תמימים, על האיש הטוב שנקטע בעודנו צעיר. אבל הם התייחסו, ואנחנו, מרוב מבוכה, שותקים. אולי פה ושם אפשר ללמד מן המסורת... המסורת היהודית של "שבעה" מצאה דרך פסיכולוגית לנחם את בני משפחת המת. בני ביתו של הנפטר יושבים יחד במשך שבוע ימים ומדברים. ותוך כדי דיבור משתחררים כל מיני לחצים שאחרת היו נדחפים פנימה. אחרי שדיברו יחד במשך השבוע הזה, מוצאים האבלים שנתגלו דברים, ששהתקברו שוב זה לזה, ונפתרו בעיות ותעלומות. "השבעה" מיועדת לאלה שחיים, והפכה למנהג מוזנח כי הוא "שייך לדתיים".

זה היה השבוע שהיה נפגשנו כמה חברי מפלגת העבודה לשוחח על המצב הפוליטי העכשיו, ועידת המפלגה, על מה לעשות כדי שחברות במפלגה לא תהיה מעשה חד-פעמי של חתימה על טופס מפקד מפלגה, תהיה רוטציה? הליכוד ישרוף את עצמו מבפנים! צריכים למצא מסגרות פעולה אזוריות כדי שניתן יהיה להשפיע.. על מי? צריכים לעורר מרדנות פוליטית.

בינינו לבין עצמנו - המשך

- מה משקלה של התק"ס כיום? מה דמותה של התנועה הקיבוצית בעיני הציבור?
בורסה, חברי כנסת אפורים, שדולה חקלאית מיושנת, האם אתה תבוא למפגש הבא?
* יצחק מודעי נכנע ליצר הדיבור - המכה שהקב"ה היה צריך להטיל על מצריים
של פרעה ניתנה מתוך שכחה לבני בריתו. ראש הממשלה שמעון פרס החליט לא לשתק
והכריז קבל עם וטלויזיה שמודעי יפוטרו. מה יהיה הדומה, כמו מעשה רצח שהב-
לש דלגליש מנסה לפתור, מתפתחת לאיטה. ההמשך יבוא בשבוע הבא.
- * ועידת מפלגת העבודה נפתחה אבל נכדתי לא התרשמה מדיברי שמעון פרס,
והמשיכה לבכות. למען המשך תקיץ במפלגה חשוב להדגיש שבכחה לא מפני שרצתה
למנוע ממנזר מלהקשיב, אלא מפני שמנגנון הגיהוק עדיין לא מפותח דיור.
- * התבוננו בפתקה שמציינת איפה ומתי אפשר לצפות בכוכב השביט "הלי". צעיר
אחד הודה בלי ברשה שלא ניסה לצפות בו. שאלתי את מיק א. האם ראה את כוכב
השביט של "הלי", והוא ענה בלי היסוס "בטח שראיתי אותו - לפני שבעים ושש שנה".
- * מה ההגיון בהחלטת ועדת כוח האדם שאילן יעבוד במפעל, ואילו שכיר ימלא
את מקומו במסגריתה? הסביר לי איש מבין: "כל עוד שהשכירים יעבדו בשרותים
או בבנין או בבוא היום בבתי ילדים ובחדר האוכל זה בסדר. אסור שנעבדו בעבו-
דה שמפרנסת אותנו. למה? כי יש לנו עקרומות."
- * הדרך לבית הקברות: בין עצי היער העתיקים נשמע צליל הגרזן המחריד,
להבר המבהיק חודר ופוצע ומגיע לליבו של עץ זקוף וגאה. אט אט מתמוטט
קורס העץ שהיה שורה בין שורות והיער נרעד מהדיה של עוצמת הנפילה. ויודעים
העצים שנותרו שאין הגרזן חדל מעבודתו, ויבוא תור של כל אחד להיכנע, כי יש
עת לכל פעל.
- רק תקווה אחת מכוננת בכל לב: שהזרעים שהיו ונתפזרו ייקלטו באותה
אדמה בה צמחו אבות היער.

א ר י ק

=====

- ק ב ל ת ש ב ת בכוונתנו לעשות נסיון בסידור מקומות ישיבה, ביום ו'
אחרי פסח. אם נצליח בזה, נשפר את הסידורים שג' הגשה,
הורדת כלים וכו'. ... רקדימה - נקיים קבלות שבת כל שבוע.
- אם קיש שאלות הצעות וכו' חברים מוזמנים להתקשר עם
נ ט ע או א ל ק

מצל טוב

י מ י ה ו ל ד ת
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ענת כהן 13.4

ג'נט נמנוב 14.4

אהרון לוין

ג'רי ניימרק 16.4

בריאן קפלן 17.4

יניטה ניצן

אביתר בן-רשף

הלן לוין 18.4

ברברה ביוטו

דריה פלסר (נכדה טנא)

עדי זיגדון (נכדה ניצן)

ארז נצר (נכד חצור)

רג'י פרלסון 19.4

שולמית פרנק

שושנה יודאקין

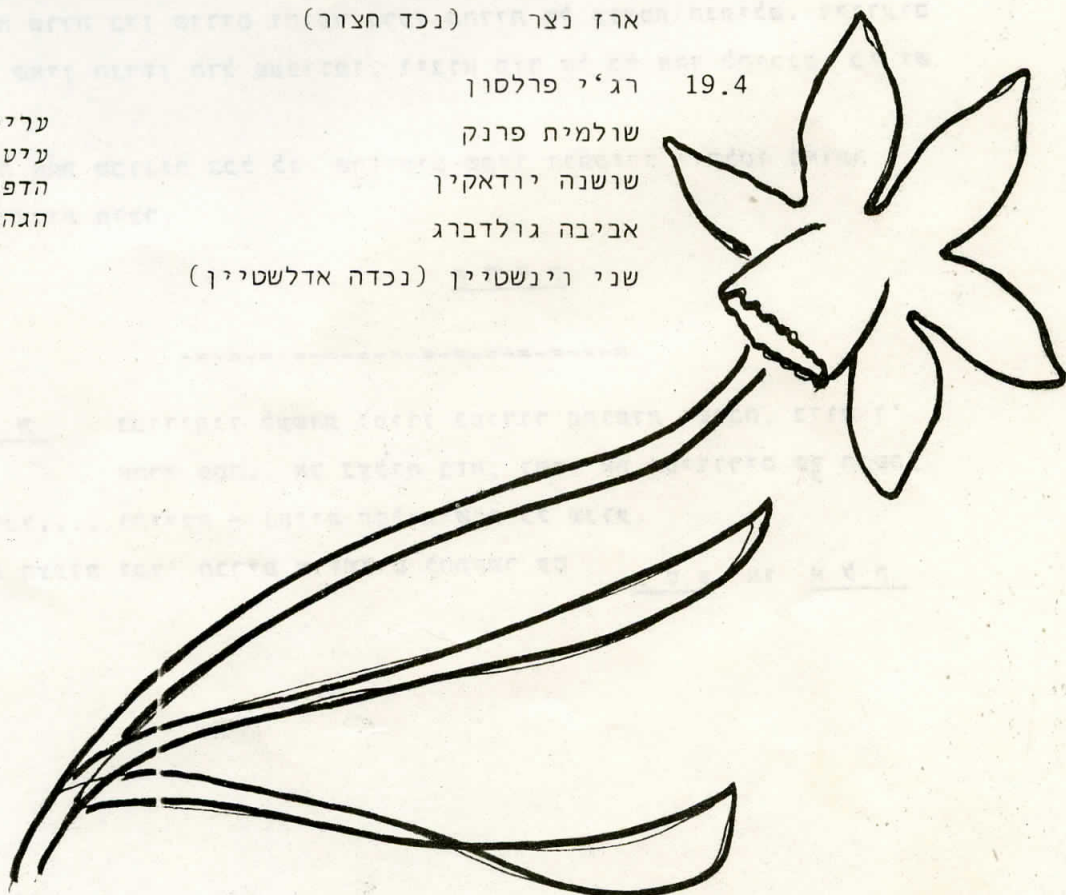
אביבה גולדברג

שני וינשטיין (נכדה אדלשטיין)

ימי נישואין

16.4 שרון ועופר סוקל

עריכה: אנגה
עיטור: דוט ש.
הדפסה: נעמי, אלזה, אנגה
הגהה: אריק ועוד

מה נשמע ?

- * ביום ראשון ליונינו ביגון את דייב שלנו בדרכו האחרונה, שוב לא נראה אותו במגרשי הספורט וליד שולחן הברידג'. לא נשמע את קולו באספות ולא נקבל שרותיו במזכירות. מציאות חדשה שקשה לעכלה.
- * בנסיעות מצערות אלה זכינו שוב לראות את דינה וגדעון ובני זוגם וכולנו איתם ועם בלנש בצערם.
- * בצאן נסתיימו ששת ימי הגז. הדיר שקק חיים השבוע, כשכל ילדי הקיבוץ וגם חברים רבים באו לראות את שני הצרפתים הגוזזים במלאכתם. שניים אלה זכו השבוע להשתתף כאורחים בוועידת מפלגת העבודה, וכן יצאו לטיול בן שבוע ברחבי הארץ בלוויית מדריכים צמודים. כל הכבשים כולן נגזזו (מלבד ארבע במשק הילדים) והצמר כ-5 טון, מאוכסן אי שם במפעל עד שימצא לו קונה.
- * ביום שישי יחל קטיפ האברקדו מזן האס, שימשך שבוע וחצי. הטייפון המסטור-רי שפקד השבוע את מטעי יסוד המעלה ועקר שם כ-100 עצי תפוחים על שרשיהם - פסח למזלנו על העצים שלנו, וגם הסתם-רוח שכן עברה אצלינו לא הצליחה לבזיק דותר מדי.
- * בגן שקד יש מטפל חדש, והוא אשר. ארנולד יצא ללול.
- * בבית הספר נכנסה טליה לעבוד כמטפלת בכיתת "סני", כשטוטסי יצאה למספר חודשים לפעוטון. אז שיהיה לכולכם בהצלחה.
- * צילה מלמדת בימים אלה מחשבים במקום ירן.
- * בעוד שלרשה ימים יוצאו הילדים לחופשת פסח בת שבועיים וחצי, ובמשך החופשה יחזרו אלינו רביב וענבל פרלסון, ולהם אנו מאחלים קליטה מהירה.
- * במשק הילדים הושלמה כיתת הלימוד המפוארת. היתה שניפגעה בשעת ההעברה עדיין לא התאושה והיא שוכבת משותקת ב"חדר חולים" מאולתר. אורחים במקום מתבקשים לא לבקרה.
- * דובי, שעזב אותנו לפני שבוע - שב וחזר אלינו. ברוכים השבים.
- * טומי ויוחנן, השוכבים בבתי החולים - (בינתיים טומי בבית) חיזקו ואימצו והבריאו. נוקי כבר בבית, ואייבן אפילו מסתובב בקיבוץ.
- * נערינו הכדורסלנים התארחו בשבת בתל אביב, יצרו קשרים טובים עם המארזים ועשו חיים. באותה הזדמנות ניצחו במשחק הגומלין באחד ממשחקיהם הטובים ביותר השנה. כמו כן ניצחו במשחק אליפות הליגה את עינות הירדן אצלם בבית, ובמשחק זה הצטיין דרור קולינס. הבוגרים שיחקו בנאות מרדכי, והפסידו ברגע האחרון בהפרש של נקודה.

מה נשמה - כחשק

מה נשמה - המשך.

הילדים ניצחר את ראש פינה בהפרש של 13 נקודות. במשחק זה כיכבו מרטי
רעומר- והצטיינו גם אמרי, סיון ויותם. כמו כן נמצאת בשלבי התארגנות
קבוצת נשים.

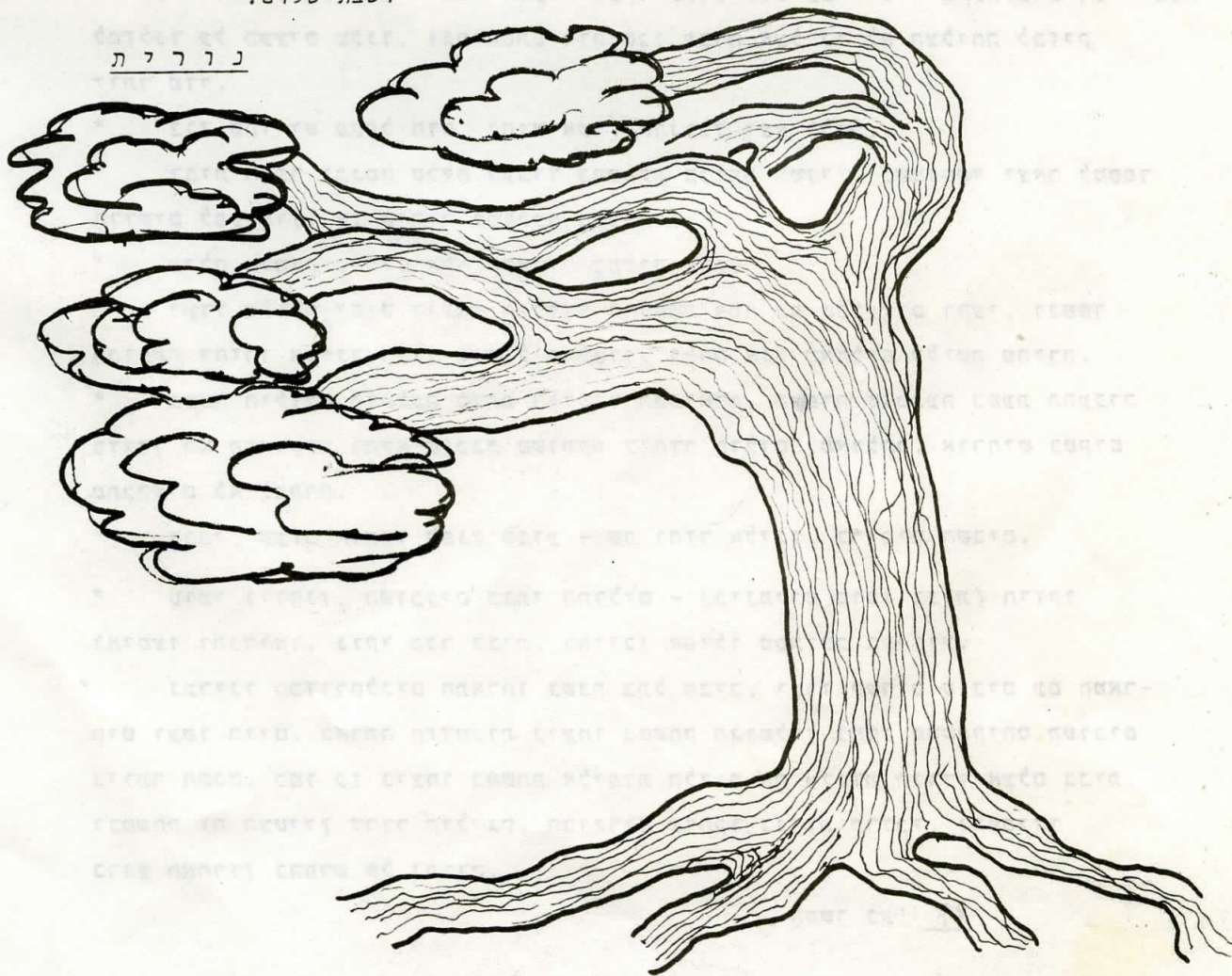
* על דלת המזכירה ישנה רשימה לשנת חופש. המעוניינים מתבקשים
להירשם. (?? - המערכת)

* ואי אפשר לסגור מבלי להזכיר את מזג האוויר המתעתע בנו. חמסין,
רוחות עזות וגשמים, והארפנה תואמת את העונה: מכנסיים קצרים ומגפיים,
גופייה מתחת למטרדיה, מעיל וסנדלים. ועד שמד-הגשם עושה מאמצים אחרונים
לכבוש את 300 המ"מ - אנחנו משקדים את הגינות.

חרפש נעים לילדים ולמורים,

ושבת שלום.

נ ר ר י ת

ה ח ו ג ל ד ר מ ה - ב י ת צ י ו נ י א מ ר י ק ה

ROSE - ר ו ז
מאת אנדרו דייוויס

מציג באנגלית בקב' עמיעד

ביום שישי - 18 באפריל
בשעה 21.00

הכניסה חופשית (בחסות המועצה האזורית)

20 אושי החוג המשתתפים בהצגה לנים באזור. אנחנו
נתבקשנו להליץ 10 איש. כל המעוניין/מוכן לארח שחקן,
מתבקש להתקשר עם רות נאי.

לכל האומנים והיוצרים - יש בכוונתי לארגן י ר י ד / ב ז א ר

של עבודות פרי יצירה עצמית.

מדובר על מכירה עבור המבקרים והאורחים המגיעים לקיבוץ בפסח.

כל מי שמעוניין להשתתף במוצגים או בעזרה בצד הארגוני
מתבקש לפנות אלי בהקדם. הזמן קצר.

י ע ל נ.

ציונות 1986

פעם הכל היה ברור. יהודי היה שומר מצוות, ציוני היה זה שרצה להקים מדי-
נה ליהודים וחלוץ הפריח שממה וייבש ביצה. אבל מאז היהודים לא כל כך שומרים
מצוות ואף על פי כן הם יהודים, וקמה מדינת ישראל ו עודנו ציונים, ואזלו השמ-
מות והביצות אך לא חלפו החלוצים. זה מצב מביך, כי הנוער שלנו מתחנך על ברכי
המושגים האלה, ולא יודע איך ליישם אותם לגבי עצמו.

מתוך הכרה בצורך להבהיר מושגים כגון יהודי, ציוני, ישראלי, דת, לאום
אנו מקיזמים מדי שנה "סמינר ציוני" לתלמידי י"א של בית החינוך עמק החולה. איך
עושים את זה? לוקחים כ 150 נערים ונערות בגיל 16 מן המושבים והקיבוצים באזו-
רנו, שולחים אותם לכפר דרום, שהיא מדרשה לחקר ארץ ישראל ולימוד תורה מטעם
הזרם הדתי (כיפות סרוגות), השוכנת ברצועת עזה, ועוסקים בשאלות בסיסיות של
זהות - מי אני? מה אני?

התוכנית מועברת בעזרת מדריכים מכל היישובים שגויסו למטרה הזאת, ועברו
הכשרה מתאימה בבית הספר. התלמידים שומעים הרצאות המכסות פריסה רחבה של

המשך בע' 15

"האני מאמין שלי" מן האתיאיסט ועד כבוד הרב מן הישיבה בגוש קטיף, מאיש גוש אמונים ועד הנציג של הרשימה המתקדמת. כל הדעות הן כשרות, כל אחד מדבר על היהדות שלו והציונות שלו, והנוער מקשיב בעניין רב, משווה, שואל ולעיתים מטיל ספקות וביקורת. זה רציני מאוד, זה חי ותוסס, ואתה מרגיש שכאן קורה משהו. פתאום, ומבלי לשים לב, שכחנו את העיסוקים של יום יום והמראנו לסוג מחשבה שהיא בדרך כלל נחלת פילוסופים. אחרי ההרצאות ציבור התלמידים מתחלק לקבוצות וממשיך את הדיונים ואת החיפושים אחר הזהות. השאלות מרובות ותשובות יש פחות. כדי להפיג את העייפות המצטברת ולהחליף אוויר יוצאים מדי פעם לאיזה טיול - פעם לנמל הדייגים בעזה, פעם לדיונות היפות של חוף הדקלים באזור, ופעם כדי לראות את השטפונות בנחל הבשור.

חוויה אדירה ובלתי נשכחת של חמישה ימי חיפוש אחר הזהות, אחר המשמעות שביהדות ובציונות לנוער של 1986.

ג' ו נ י פ.

לא פינת הסרט השבועי

על הקלות הבלתי נסבלת של הביקורת - או שביבי פורים

שמחה, גבירותי ורבותי, איננה רק שם של חברה קיבוץ שנמצאת בשנת חופש. הוא גם איננו דבר שמספקים במרוכזות, או לחילופין משהו שאיזו ועדה קומיסרית לתרבות מנפקת לקומסומולאים מטומטמים. ועכשיו, רבותי, לגילוי של המאה - שמחה היא משהו שנובע מבפנים. (תרועת חצוצרות וכולי). לכן, יצור חברתי לא שמח הוא תוצר לואי של יצור חברתי שמעייבות השמחה שלו סתומים, וזוהי כבר בעייה שרק אינסטלטור מומחה יכול לפתור.

ובקשר לביקורת של אריק משבוע שעבר, ביקורת שהבליטה את חוסר השמחה במסיבת פורים (על אף שהמבקר הנכבד ציין שלא היה במסיבה יותר מחצי שעה, וגם זאת רק לצרכים גסטרונומיים בלבד). ובכן, הדבר מזכיר לי סיפור על ג'ורג' ברנרד שאוו, שבמסיבת קוקטייל אחת נעמדה למולו שחקנית, שמחשופה העמוק הבליט את שדיה, ואמרה לו - "סלח לי מר שאוו, אך מדוע אתה מכליט תמיד את יכולתך השכלית?" ברנרד שאוו הביט אל זוג שדיה ואמר - "צר לי גברתי, אבל כל אחד מכליט את מה שיש לו".

המשך בע' _____

ועל אף שאת הסיפור על ברנרד שאוו המצאתי רק עכשיו, הרי שבמקרה שלנו הבליט המבקר הנכבד דווקא את מה שחסר לו, ודי לחכימא בגמיזא. ולסייום עלי להוסיף שאין בדברי כל תלונה על עצם הביקורת, שזהו מוסד חשוב והכרחי בכל חברה מתוקנת שאיננה נשענת על הוכחות מוחלטות של בריאת העולם מלפני 5,000 שנה. אבל יש בדברי איזשהו רמז לאימרה הידועה שכל החו-שף חוטף. והמבין יבין.

ד ו ד ו

כן פינת הסרט השבועי

שם הסרט - ז ל ג

בימוי - וודי אלן

תסריט - וודי אלן

משחקים - וודי אלן, מיה פארו, סוזן סונטאג, סול בלו, כרונו בטלהיים וודי אלן הוא יוצר מהמיתולוגיה היהודית שלולי היה קיים חייב היה מישהו להמציא אותו.

בסרטיו כמו בסיפוריו (למי שקרא אותם) מתגלה ההומור במימד סוריאליסטי מיוחד. ולמי שמחפש קשרים לסוריאליזם היהודי, יילך לשאגאל או לבשבים זינגר ויבין מיד למה הכוונה. אין מה לענות. הגויים לא יודעים לעשות סוריאליזם כזה. מצליף, רענו והעיקר צוחק מעצמו. לדאבוני את כל הדברים האלה לא תמצאו יותר באותם יהודים שעברו הסבה להיות ישראלים. אצלם אפילו אם הגיעו מבריטניה הגדולה, משום מה נעלם ההומור.

בזליג יוצר וודי אלן דמות שאיננה קיימת במציאות, אך זהו למעשה כוחה הגדול

של הדמות. ליאונרד זליג, איש מסתורין שידוע היה בשנות העשרים בקשריו עם אי-שים מפורסמים, פוליטיקאים, ספורטאים ושחקנים. בכל חברה שבה הוא נמצא הוא מח-ליף צורה כזיקית ומופיע בכל מקום בעולם, כמו חידק שמחפש את התרבות שעליה יוכל להתקיים. למי שלא מאמין שדמות כזאת יכולה להתקיים במציאות, יואיל להיזכר ביוסף ג' המפורסם שהופיע בארץ בשנות ה-60, וחיים גורי תיאר את עלילותיו ונפ-לאותיו בטורו הקבוע בעיתון "למרחב" זכרוננו לברכה. כאמור, האמת תמיד גדולה מכל דמיון, אבל לא מהדמיון של וודי אלן.

סרט גאוני. מיוחד לאנשים שאוהבים לשנוא את וודי אלן.

ו. (ברט) סרטים

כל הארץ נקיון

מבצע נקיון ארצי, 6-20 באפריל 1986

לקראת האביב מכריז השירות לשמירת איכות הסביבה במשרד הפנים על מבצע נקיון ארצי.

מה במבצע?

- פינוי מצבורי פסולת מרשות הרבים על הרשויות המקומיות.
- קבלת דיווחים טלפוניים במחלקות התברואה של רשויות המקומיות על מפגעי פסולת.
- ניקוי צידי דרכים על תלמידים.
- פינוי גרוטאות רכב על מע"צ.
- ניקוי שכונות בהשתתפות תלמידים.
- ניקוי שווקים על הרשויות המקומיות.
- אכיפת חוק הנקיון על המשטרה, "פקחי נקיון", "נאמני נקיון".

איך משתתפים במבצע?

- ראית ערימת פסולת או מפגע ברשות הרבים - דווח בטלפון למחלקת התברואה ברשות המקומית.
- עשית שיפוץ בבית? דאג שהפסולת תפונה רק לאחר המיועד לפסולת בנין.
- שמור על נקיון המדרכה, הכביש, הגינה ותחנת האוטובוס.
- יש לך פסולת? זרוק אותה תמיד לפח.

תן לנקיון יד

הצטרף ל"נאמני הנקיון" העוברים באכיפת החוק. המעוניין (מעל גיל 18) יפנה לת.ד. 6158 ירושלים 91061, עבור "נאמני נקיון" ויצוין: שם מלא, מספר ת"ז, תפקיד או מקצוע, כתובת ומיקוד.

זכור! המשליך פסולת ברשות הרבים צפוי לקנס של עד 2,500 ש"ח

הולכים על ארץ נקיה

ובכן - מבצע נקיון ארצי!!! ואיפה אנחנו?

לצערי הפיד-בק (היזון חוזר) שקיבלתי אחרי הכתבה האחרונה שלי (על ספורט ההליכה והגרוטאות, ההזנחה וחוסר מודעות לאיכות הסביבה שמצאתי בדרך) - ובכן הפיד-בק היה חלש ביותר בלשון המעטה. אז איפה הם-- משליכי הפסולת? במודעה כתוב שחור על גבי לבן 'המשליך פסולת ברשות הרבים צפוי לקנס! מה אנחנו נעשה? קנס?? ודאי שלו!'

ובכל זאת אפשר ואפשר לעשות משהו. קודם כל זה מתחיל בחינוך. לא אשכח שפעם בגן היתה לנו פעולה של איסוף פסולת בתוך חצר המשק, והילדים אספו פסולת במריצות שלהם. אחד הילד אחד הילדים הגיע באחד הימים לראש פינה, נבתחנת 'אגד' מתוך הרגל התחיל גם שם לא-סוף אשפה. האם אותו הילד עדיין זוכר? או שהצטרף לכל יתר הציבור שלא אכפת לא? אני מציע שגם אנחנו נרים מבצע דומה של נקיון, ובעיקר אני פונה לאלה שביכולתם לעזור (טרקטוריסטים, בנאים, מפעל וכו'). לפני שכולנו נטבע בפסולת של עצמנו הבה נעשה משהו!!!

יעל נ.

פטירות

איוב שוורצמן - ד' בניסן
גב' הטי דיוויס - ז' בניסן
גב' אסתר שטיינהאור - ז' בניסן

כל הארץ נקיון

מבצע נקיון ארצי, 6-20 באפריל 1986

לקראת האביב מכריז השירות לשמירת איכות הסביבה במשרד הפנים על מבצע נקיון ארצי.

מה במבצע?

• פינוח מצבורי פסולת מרשות הרבים על הרשויות המקומיות.

- קבלת דיווחים טלפוניים במחלקות התברואה של הרשויות המקומיות על מפגעי פסולת.
- ניקוי ציוד דרכים על תלמידים.
- פינוח גרוטאות רכב על מע"צ.
- ניקוי שכונות בהשתתפות תלמידים.
- ניקוי שווקים על הרשויות המקומיות.
- אכיפת חוק הנקיון על המשטרה, "פקחי נקיון", "נאמני נקיון".

איך משתתפים במבצע?

- ראית ערימת פסולת או מפגע ברשות הרבים - דווח בטלפון למחלקת התברואה ברשות המקומית.
- עשית שיפוץ בבית? דאג שהפסולת תפונה רק לאחר המיועד לפסולת בנין.
- שמור על נקיון המדרכה, הכביש, הגינה ותחנת האוטובוס.
- יש לך פסולת? זרוק אותה תמיד לפח.

תן לנקיון יד

הצטרף ל"נאמני הנקיון" העוברים באכיפת החוק. המעוניין (מעל גיל 18) יפנה לת.ד. 6158 ירושלים 91061, עבור "נאמני נקיון" ויצוין: שם מלא, מספר ת"ז, תפקיד או מקצוע, כתובת ומיקוד.

זכור! המשליך פסולת ברשות הרבים

צפוי לקנס של עד 2,500 ש"ח

הולכים על ארץ נקיה

ובכן - מבצע נקיון ארצי!!! ואיפה אנחנו?

לצערי הפיד-בק (היזוך חוזר) שקיבלתי אחרי הכתבה האחרונה שלי (על ספורט ההליכה והגרוטאות, ההזנחה וחוסר מודעות לאיכות הסביבה שמצאתי בדרך) - ובכן הפיד-בק היה חלש ביותר בלשון המעטה. אז איפה הם-- משליכי הפסולת? במודעה כתוב שחור על גבי לבן 'המשליך פסולת ברשות הרבים צפוי לקנס! מה אנחנו נעשה? קנס?? ודאי שלו!'

ובכל זאת אפשר ואפשר לעשות משהו. קודם כל זה מתחיל בחינוך. לא אשכח שפעם בגן

היתה לנו פעולה של איסוף פסולת בתוך חצר המשק, והילדים אספו פסולת במריצות שלהם. אחד הילד

אחד הילדים הגיע באחד הימים לראש פינה, נבתחנת 'אגד' מתוך הרגל התחיל גם שם לא-

סוף אשפה. האם אותו הילד עדיין זוכר? או שהצטרף לכל יתר הציבור שלא אכפת לא?

אני מציע שגם אנחנו נרים מבצע דומה של נקיון, ובעיקר אני פונה לאלה שביכולתם

לעזור (טרקטוריסטים, בנאים, מפעל וכו'). לפני שכולנו נטבע בפסולת של עצמנו

ה ב ה נ ע ש ה מ ש ה ר ! !

יעל נ.

פטירות

איובי שוורצמן - ד' בניסן

גב' הטי דיוויס - ז' בניסן

גב' אסתר שטיינהאור - ז' בניסן

שימו לב!

חדר הקוסמטיקה

עבר למקום החדש בבנין השירותים
החדש, קומה תחתונה - חדר שלישי.
את הבקבוקים והקופסאות הריקים
אפשר להביא לשם. יש ארון מיוחד לכך.

רותי מ.

בשעה טובה! - המערכת.

x%x%x%x%x

דירת הנופש בתל אביב

הדירה עומדת לרשותנו גם בעונה זו.
כל מי שמעוניין להזמין מקום מת-
בקש להשאיר פתק בתא הדואר שלי,
לציין את השם והתאריכים המכו-
קשים, והתשובה תגיע אליו באותה
צורה.

בתודה, הלן

x%x%x%x%x

האולפן

ברצוננו להודות לכל המשפחות
שנענו לבקשותינו ואמצו את חברי
האולפן. בזמן קצר מאוד מצאנו
משפחות לכולם, פרט לשניים. אם
יש עוד משפחות המוכנות לאמץ
תלמיד או תלמידים, נודה להן
מאוד.

שוב הרבה תודה
צוות האולפן.

x%x%x%x%x

מועדון "פלוס"

ביום ד' הקרוב, 16 באפריל, בשעה 17.30, במועדון
בכוונתנו להתחיל בפעולה, שנהוגה כבר בהרבה קיבוצים. המטרה: מפגש של חברים
וותיקים (ללא ציון גיל מסויים) בערך פעמיים בחודש על כוס קפה/תה, לשעה קלה.
שעה - שנמלא אותה תוכן על ידי שיחה בעלת עניין לכולנו; הזמנת אורח מבחוץ,
או חבר-חברה מתוכנו שיש להם מה לספר, ללמד, להראות. בתיכנון גם הקרנת סרטי
ווידאו מדי פעם, שמעוררים שיחה או ויכוח בעקבותם.
הפגישה הראשונה בשבוע הבא מיועדת לעצם קיום המועדון אצלנו, איסוף רעיו-
נות מקרב החברים, וקביעת מועד קבוע, שמקובל על רוב המשתתפים.
בתקווה לשיתוף פעולה והיענות מירבית,

להתראות - אלזה

מכתבון האהבה

ל"דברי" שלום רב

הנני נמצאת עדיין ברפובליקה הסוציאליסטית של בורמה, ארץ שמעניקה ויזה ל-7 ימים בלבד ומורידה נוסעים מהמטוס החוצה ביום השביעי. רנגון היא עיר מלוכלכת בלבה, ורחבת ידים וחננית בחוצותיה. כעת היא עיר במצור, צפופה מהמוני הזרים שהורדו ממקומותיהם במטוסים, ושבים למשרד הפנים כדי לשלם עבור חידוש ויזה, והלאה לשדה התעופה לנסות שוב לעלות לטיסה הבאה.

קשה לאמוד את עלות השהייה כי שער הדולר בבנק הוא \$1-7 וברחוב \$1-25. הנוסע המבולבל חייב לנהל שני חשבונות לבדיקה, כאשר או אם הוא ייצא.

אולי בזכות שערות השיבה שלנו - או יותר נכון משום שהועברנו מטיסות בורמה לטיסות טיילנד ברגע האחרון ואחרי שתי אכזבות בשדה התעופה, נשלחנו - מרג'י ואני למלון פאר בחוצות רנגון, ובזכות חברת הטיסה ועל חשבונה. כאן בפעם הראשונה בשלושה שבועות התרחצנו במים חמים, כיבסנו כביסה, ואכלנו שלוש ארוחות ליום.* הבטיחו לנסות להעלות אותנו לטיסה של מחר ואם נצליח תקבלו את המכתב הזה. מחר הוא ערב פורים ואני מקווה שאין קשי.

את הטיול התחלתי באנגליה ושם בסופות השלגים נפגשתי בהתרגשות יתר עם אורלי וענת. שתיהן עובדות מאד קשה, ולומדות מנסיון חדש בחיים.

מאנגליה טסנו לטיילנד ומארץ זו מאוד התרשמנו. האנשים נמוסיים ונחמדים וטיילנו בצפון בסירה, ברגל ואפילו על גבות פילים. אגב, זה אינו אומר שאנשי בורמה אינם נחמדים. המפגש עם עמך מאוד מלבב וחברותי להבדיל מן הממסד.

בכלל, המרשים בטיולנו עד כה הוא המגע עם אנשים - אנשי מקום שהם מרוצים שזרים רוצים לבקר בארצם, המפגש עם תיירים צעירים, שרבים מהם היו אצלנו בארץ, ואחרון חביב הכירות עם מספר גדול של צעירים מסורים מארצות מתקדמות, בעלי ידע הנחוץ לחלק נידח זה בתבל.

טוב להעריך את הבית גם מרחוק, וטוב ללמוד על אנשים. החברים ובני המשפחה חסרים לי והקשה ביותר עבורנו היה הניתוק מחדשות באנגלית וחוסר אפשרות לקבל מכתבים.

אם פעם נצא מפה נגיע להונג קונג ושם, אני מקווה, יחכו לנו מכתבים שבהם רק חדשות טובות.

בהמון אהבה

שמחה

* סיכם את המצב בארצו, מורה דרך צעיר ומשכיל מצפון בורמה, כאשר הוא אמר "הם בממשלה, הם מוכרחים לדעת יותר ממני", ואז הוסיף "אני בודיסט. אני יודע שהכל חולף עלי אדמות".

קו השבוע - היורש ?

S. O. S. מחדר האוכל - עיריית מוסרת

לא נשאר אפילו קומקום פלסטיק אחד לפליטה!

אנא - לקראת פסח - ערכו סדברב במדפים, בארונות, במרפסת ובגינה, והחזירו את הרכוש הסחוב!

נכחו: מיכאל ד', מיכאל כ', יעל ש', אורי א', קולין פ', שמואל ח', יאיר ד', ינקל מ', דודיק פ', בני ג', אוסי א', אורי ש', נתן ב'.
נעדרו: גדי ע', הרי ל', ריימונד ג'.

1. צימצום הקצאות מים לחקלאות וצרכי בית.

מרכז המשק מסר הודעה שהתקבלה מנציבות המים, ובה נמסר על קיצוץ של 15%, מהמים, לצורכי חקלאות, ו 10% קצוץ במים לצריכה ביתית.
במצב ההידרולוגי והאקלימי הנוכחי ועקב הכורח לשמור על מאגרי המים, לא היה מנוס מלנקוט בצעד חסר תקדים זה.
הנסיבות האמורות מחייבות, לדעת מומחים, קיצוץ מידי בכמויות המים המוקצבות לחקלאות ולצריכה עירונית בהיקף רחב, אולם בשלב זה נעשה קיצוץ בהיקף מינימלי. על מנת שלא לפגוע למעלה מן ההכרח במפיקים, בספקים ובצרכנים של מים.
המשק החקלאי כבר נערך לקיצוצים האמורים, וכעת חשוב למצוא דרך לפקח על קיצוצים בצריכה הביתית. הוטל על מרכז המשק, יגאל בן חיים, מרכז שירותים ומרכז המים להציע דרכים להפעלת הפיקוח הנ"ל.

2. החלטה סופית בנושא "המפעיל" - מוצר חדש של מפעל הבונים.

הסיבה העיקרית לקיום הישיבה המשותפת משתי הוועדות, היתה, הצורך הדחוף להחליט בנושא "המפעיל". החלטה זו תהווה המלצה לאישור האסיפה הקרובה.
מיכאל כהן ושמואל חצור דיווחו על המגעים האחרונים, שקיימו עם הממציא של הפטנט, המחייבם החלטה מהירה של המשק בנדון. והסיבות הן:
א. הופיע גורם אמריקאי המעוניין ליצר ולשווק את המוצר, הממציא מסכים לאפשר לנו בלעדיות לשלוש השנים הראשונות של היצור, בתנאי שיחתם חוזה באופן מידי.
ב. הממציא דורש שהסכם הידע יהיה מבוסס על המחיר המקורי, שבזמנו, ערכו היה \$90,000.
ג. כניסה של גורם נוסף המתעניין במוצר, מחייבת את קידום התחלת היצור. קיימת סבירות שנוכל לבצע זאת תוך תקופה של תשעה חודשים, אם תיפול החלטה עכשיו.
התקיים דיון על הנקודות שצויינו לעיל והועלו הבעיות הבאות:
א. גודל השקעות.
ב. כח אדם.

ג. שיטה ומיקום חדר העיבוד למוצר "המפעיל".

הוחלט: 1. וועדת המשק והנהלת המפעל מאשרים בזה - הצעה שיחתם הסכם עם הממציא על עלות של כ-\$90,000 שיאפשר שיווק וידע של המוצר.
2. שמואל יכין תוך זמן קצר חומר מפורט על השקעות, תמחיר ותכנית כח אדם להפעלת המחלקה החדשה. מדובר בהתחלת ייצור תוך תשעה חודשים.
תכנית זו תובא לדיון בהנהלת המפעל וועדת המשק, לאחר אישור האסיפה.

3. העברת השלוחה - דיווח מאת אוסי.

א. אוסי מסר פרטים על העברת מחלקת הפיטינגים ובית היציקה למפעל החדש:
א. אוסי ציין בסיפוק את העובדה שכיום כל המפעל נכנס לייצור, וביום א' 6.4, עם הפעלת התנור הגדול, יכנס המפעל לעבודה במלוא התפוקה.
ב. העברת המפעל, שהיוותה מאמץ גדול, עברה בסדר מופתי. אוסי ציין במיוחד את תרומתם של מופתי ל' שמואל ח', ג'יסון פ', מרדכי ח', מאיר מ'.
ג. העברת 105 הפועלים התבצעה בצורה מסודרת ומשביעת רצון ביותר.
במשך רבע השנה הראשונה בוצעו 76% מתכנית הייצור למרות, "חבלי הלידה" של ההעברה. סל ההזמנות מגיע כיום ל\$1,200,000, מתוך זה "קמלוק" - המוצר החדש - \$500,000.
תכנית הייצור השנתית, בשלב זה, מבוססת על כ-4.5 מליון דולר, בו בזמן שהשאיפה היא להגדיל את הייצור למקסימום, כדי להצדיק את ההשקעות שבוצעו,

הבעיות העיקריות שעומדות על הפרק הן:

(1) להכנס לשיטת ארגון מסודרת.

(2) לפתור בעיות מנהליות.

(3) שיפור השנוע.

(4) גימור התהליכים.

מרכז המשק מסר, שבלי הנהול והמאמצים של אוסי, כל הפעולה הזו לא היתה מגיעה להישגים שצוינו.

4. תמחיר צאן

יפרים מסר דווח, שיפורסם בנפרד.

עזרה בעבודות גינון

הובא לידיעת חברי הועדה כי ישנם חברים המתקשים לעבוד ולטפח את גינותיהם בכוחות עצמם. בתקופה זו של צימצומים עדיין לא ברור כמה תמיכה פיזית יוכל המשק להקדיש לנושא זה. בשלב ראשון, הוחלט לברר בכמה חברים מדובר ובאיזה סוג עבודה. אם יש לך צורך בעזרה לגינון, אנא התקשר אתי בהקדם, לשם מסירת פרטים.

אלן איסטון

ו. החבר במבוגר

(א) לימודים מלאים

1. לקבוע שכר לימוד אוניברסיטאי בתקרה לשכר לימוד שנתי.
2. תקציב: דירה: עד \$50 לחודש + הוצאות כלכלה: \$3 ליום* - עד \$60 לחודש (לפי מספר הימים בפועל) טלפון: לפי מספר הפעילות המוקצבות
3. על הסטודנטים בעיר להשתלב בפרויקט פר"ח (עזרה לילדים מתקשים) או למצוא עבודה חלקית אחרת.
4. לכוון כל לימוד אפשרי לתל חי, ובשילוב יום עבודה.
5. אין רכב ע"ח לימודים (אלא באישור מיוחד)
- * אפשרות לחלוקת בשר ע"י האקונומיה (+ מצרכים חופשיים)

(ב) לימודים חלקיים וקצרים

1. בגרות - רק בתל חי, ובשילוב יום עבודה (סל"ע)
2. להגביר את הפעילות האזורית - במיוחד תפירה, בובות וכד'.
3. לאשר קורסים לאומנות ולתחביב בתל חי - רק אם אין מקביל באזור
4. מוסיקה - שיעור אחד בשבועיים
5. לקורסים אישיים מחוץ לאזור - עד \$180 לשנה, ללומד.
6. אין לינה בעיר ע"ח השתלמויות
7. אין רכב ע"ח השתלמויות (מלבד לחוגים האזוריים - או באישור מיוחד)
8. אחרי 3 שנים רצופות - הפסקה של שנה.

לקראת האסיפה בנדון, וועדת ההשתלמויות מביאה להלן לאישור האסיפה את רשימת המבקשים
לימודים ארוכים, מלאים וחלקיים, בשנת תשמ"ז.

מסיימים בתשמ"וממשיכים בתשמ"ז

דורית נמינוב - פיזיותרפיה
רונן ירון - הוראת ספרות
דנד דיבון - חקלאות
שולמית פרנק - הנדסאות מחשבים*
לילה בן אבי - תרפיה באומנות (חלקי)
קרול בילגורי - פסיכולוגיה (חלקי)
אורה נמלי - בגרות (חלקי)
מיכל סגל - בגרות*
גבי אורן - תיכונה
סימון שיינגזיכט - צורפות פיסולית*
לני יודיקין - מחשבים + לימוד אישי

דינה רחמני - הנדסת מכונות (עוד שנה)
ורדה ווינטרוב - צילום (עוד שנה)
שרה מרקוסון - הוראת מחול - (עוד שנה)
אמיר נמינוב - הנדסת מכונות (עוד שנתיים)
רותי עמית - הנדסת אדריכלות (עוד שנה)
שריטה סינה - דוקטורט - (עוד שנה - חלקי)
מרים כהן - הנדסאות מכונות (עוד שנתיים)
יעל לוי - היסטוריה (עוד שנתיים)
רענן טנא - הנדסת מכונות (עוד שנתיים)

בקשות חדשות לתשמ"ז - לאישור האסיפה.

אהרון לוי - הנדסאות מכונות (מכינה + שנתיים)
שושנה קרופר - בגרות (חלקי)
ויטה מנדזיגורסקי - עבודה סוציאלית (3 שנים - חלקי בתשמ"ז*)
הילרי קפלן - עבודה סוציאלית (3 שנים - חלקי בתשמ"ז*)
שוש סולומון - מקצוע פרה-רפואי (2-3 שנים חלקי)
נורית אורן - השתלמות מורים (שנה)
מיכל סגל - מוסיקה לגיל הרך
איתמר עדר - מינהל עסקים (מכינה + 2-3 שנים)
בלינדה בן עטר - חינוך מיוחד (בגרות + 3 שנים)
אריאלה לוי - צילום (3 שנים)
אריה וולפין - לימודי א"י (חלקי)*
ג'נט פרימוסט - ריפוי במגע (שנה - חלקי)
ג'רי ניימרק - בברור

* בתל חי

תל-אביב, רח' רובנוב 10, ת.ד. 40017, טל: 250231

רח' סוטין 27, ת.ד. 16040, טל: 245271

המחלקה להשכלה

יום 1.9.85

פירוס תקציב החזקה סטודנט לשנת תשמ"ו, לפי הצעת ההק"ם.

א; לימודים ארוכים.

דירה	(לפי 2 אנשים בחדר)	50 דולר לחדש.
כלכלה	3 דולר ליום x 20 יום	60 דולר לחדש.
נסיעות		20 דולר לחדש.
שונות (ספרים, צלומים, חמרי כתיבה)		20 דולר לחדש.
סה"כ הוצאות לחדש		150 דולר.
סה"כ הוצאות לשנה 10x150		1500 דולר.
סה"כ שכר לימוד לשנה		900 דולר.
סה"כ הוצאות על סטודנט לשנה		2400 דולר.

אהוז לימודים ארוכים - 4%

הוצאות על כל חבר במשק - $4\% \times 2400 = 96$ דולר.

ב. לימודים קצרים.

6% לומדים, עלות קורס בממוצע 180 דולר.
הוצאות על כל חבר במשק = 11 דולר.

ג. קבוצ לומד

הוצאות על כל חבר במשק = 12 דולר.

PARENTS PAGE

* NEWS OF THE WEEK

* This week was overshadowed by the passing of our oldest member, David Levy. Although he had been ill for some time, his death was, isn't it always so, unexpected. Together with this page you will receive the translation of Gershie's eulogy by the graveside.

* Tommy is back from hospital, looking yellow, and not feeling too good.

* On the other hand Mrs. Ney is feeling better than ever, so she says, and hardly remembers that she had an operation.

* To Nocky, and also to Yochanan - get well.

* Life goes on - the "Hass" avocado are being picked currently. The sheep have all been sheared, having got rid of 5 ton of wool, which we shall sell, of course.

* Dubby, who intended to leave us to go to Tel Aviv, has returned to the kibbutz.

* The school children are starting their Pessach holiday (two and a half weeks) on Tuesday.

* The Pearlson family are returning home, after spending the last few months with a group of young people starting a new kibbutz in the hills of Western Galilee.

* The asepha has given its agreement to a year's leave of absence for two families: Henry & Sheila Ben-Yehuda, and Bruce & Batya Whitham.

* In spite of great efforts, the rain hasn't managed to get to 300 mm yet!

* I hope all of those parents who went on the outing to Haifa and district had a good time

SHABBAT SHALOM

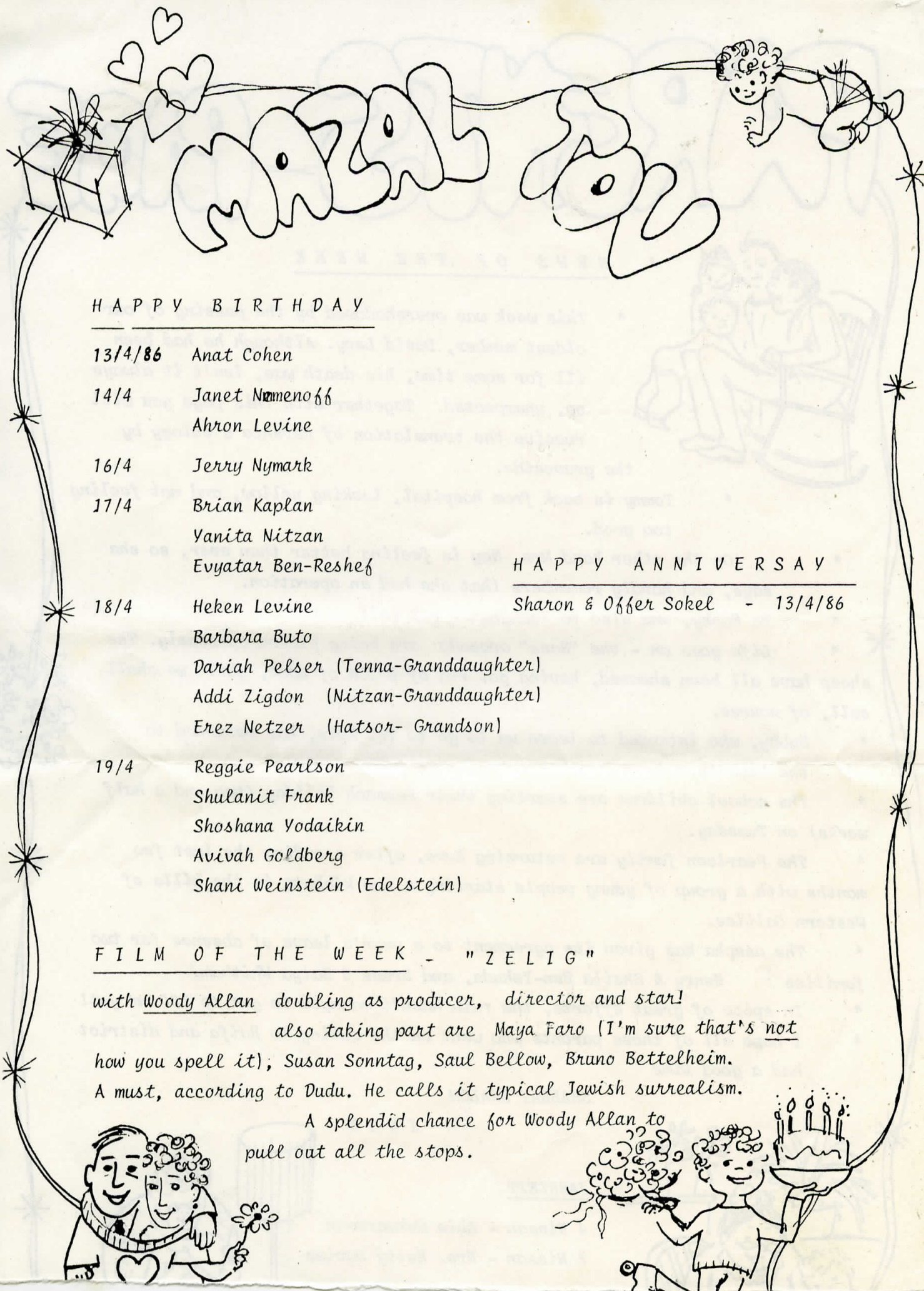
I N G E

JAHRZEIT

4 Nissan - Abie Schwarzman

7 Nissan - Nrs. Hetty Davies

MAZAL TOZ

HAPPY BIRTHDAY

13/4/86 Anat Cohen

14/4 Janet Nemenoff
Ahron Levine

16/4 Jerry Nymark

17/4 Brian Kaplan
Vanita Nitzan

Evyatar Ben-Reshef

18/4 Heken Levine

Barbara Buto

Dariah Pelser (Tenna-Granddaughter)

Addi Zigdon (Nitzan-Granddaughter)

Erez Netzer (Hatsor-Grandson)

19/4 Reggie Pearlson

Shulanit Frank

Shoshana Yodaikin

Avivah Goldberg

Shani Weinstein (Edelstein)

HAPPY ANNIVERSARY

Sharon & Offer Sokel - 13/4/86

FILM OF THE WEEK - "ZELIG"

with Woody Allan doubling as producer, director and star!

also taking part are Maya Faro (I'm sure that's not how you spell it); Susan Sonntag, Saul Bellow, Bruno Bettelheim.

A must, according to Dudu. He calls it typical Jewish surrealism.

A splendid chance for Woody Allan to pull out all the stops.

Gershie's words at the graveside of Dave Levy:

Dear Dave,

I have come to part from you, just as I came to welcome you 36 years ago. We knew each other for 36 years, but our connections go back further than that.

We grew up in the same city - Manchester -, we went to the same school (although at different times), our families were close to each other.

Therefore it is impossible to say goodbye to you without recalling the day you came here as a tourist for a short visit in order to bring me regards from my family. On that Friday afternoon you had intended to carry on to Haifa, and only with difficulty did I persuade you that in fact it was impossible to get there that night. As a result you had to stay for the week-end. The week-end turned into a week - the week into a month - the month into a year. The temporary visitor became a permanent resident and a full member of the kibbutz.

You met and married Blanche, and together you brought up a wonderful family. During the years you took on many important functions, especially in the area of the kibbutz finances. You were active in many spheres, and always expressed your views in an honest and straightforward manner, even if such views were sometimes unpopular. You also fought hard for

your opinions, and although we often differed, our true and warm friendship always managed to overcome every discussion, every argument. With regard to our friendship - I discovered that when I was in need of a true friend, you always filled the bill with enthusiasm and with all your heart.

In recent years you were very active in the sphere of sport in Kfar Hanassi. In the Bridge team you were a central force, and reached achievements on the national level. You were a constant and enthusiastic supporter of the youth sports' team, especially swimming, football and basketball. In this sphere you developed a real and warm contact with the young people of the kibbutz.

Perhaps this has been your greatest contribution. We talk a great deal about the need for close contact between the generations. We talk about the need for a dialogue between young and old. We talk about these things - you carried them out - and served as an example to all of us.

Dave, we will do all we can to console Blanche, Gideon, Dinah and all the family. We will also try to console ourselves.

We have come here to-day - old and young together - to take leave of you with love and affection.

May your memory be blessed!
